

MEDITATIO S. EVANGELII

DOMINICÆ III.

QUADRAGESIMÆ

S E U

O C U L I

Additis S. Patrum dictis, Quæstio-

numq; aliquot decisione, ad uberiorem textus, cùm opus est,
explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia

P R A E S I D E

DN. Æ S C H I L L O P E T R A O

S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.

Examini subiect, in Auditorio Majori, horis solitis

Ad diem Maji II. Anni 1650.

ERICUS N. ISTMÆNIUS
NTLANDU.S

Theophilactus in Lucam

(A) Figura autem hic est humanae naturæ, quæ à Dominiibus detentæ, non audire potest se-
monem Dei, multoq; minus eloquias. At Dominus postquam veneris, dñe
monesq; effugari, Dæmoniacas affectiones & operam iniquam, fecit nos audire
& eloqui veritatem. Non solum enim sermones Dei audire oportet sed etiam
aliis loqui.

Chrysostomus

(B) Non debet timere hostem fortis, qui Dominum habet fortioris. Qui in nobis fortior
est quam qui in mundo.

A B O Æ.

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno 1650.

VIRIS

Reverendis, Doctissimis & Humanissimis

DN. SVENONI TORCHIL-

LI Præp. & Pastor in Lojo pervigili

DN. PETRO M. THAUVONIO

Pastori in Karis meritissimo

DN. ABRAHAMO O. Hermainen

Pastori in Kyrkioslåft vigilantissimo

DN. ERICO M. FALANDRO

Ecclesiae Svecanæ Aboënsis Ecclesiastæ laboriosiss.

DN. HENRICO M. COLLIAN,

D R O Ecclesiae, Fiñonicæ Aboënsis comministro
fidelissimo

DN. NICOLAO HENRICI

Nobiliss: CHRISTOPHERI Bourmeister præfecto
fidi Patri suo filiali honore & amore nunquam non
Iuspiciendo

Dominis Promotoribus, Fautoribus & benefactoribus officiose deve-
nerandis & Patri Charissimo Academicum hoc exercitium di-
ffutatorum in debite gratitudinis & observantia argumentum
inscribere & dedicare voluit.

Respondens.

DOMINICA III.
QUADRAGESIMÆ

In Sancte & Summe Laudandæ Trinitatis, Patris, filii,
& Spiritus Sancti Nomine.

TRIBUITE robur Deo cuius excellentia est super Israelem Psal. 68. 35, Quibus in verbis Psalmista David monet omnes homines; ut sedulò & diligenter meditentur opera Dei, considerent illorum magnitudinem, illa admirentur, Deumq; laudent qui talium operum est author. caveant sibi ne ex Dei odio aliquo, derogent Deo suam gloriam, eamq; Diabolo adscribat. Qui est hostis & adversarius Dei. Est quidem diabolus, fortis, sed Deus fortior. Diabolus nulli alij potentiae cedit, ad Dei potentiam timet & contremiscit. Quando ita que videmus Dei potentiam adversus Satanam, adversus regni illius Socios, admiremur Dei potentiam, agnoscamus Deum regnare & Dominum esse in Ecclesia supremum. Hoc discamus ex ipsius verbo, eiq; verbo firmiter adhæreamus & sic fieri ut inter opera Dei & Diaboli distingvere queamus & Deum omnium bonorum authorem, Diabolum vero mendacij patrem & homicidam esse percipiamus. Ac propterea Deo soli gloriam tribuamus, cuius magnificentia & virtus in Nubibus qui dat virtutem & fortitudinem plebi sua Deus benedictus. De his in hodierno Evangelio plura audituri sumus.

Oremus autem Deum, ut hodiernum Evangelium ita mediari queamus, ut cedat in nominis divini gloriam, nobis incrementum & incrementum doctrine, & bonorum operum, in

Spem & fiduciam, & tandem in eternam beatitudinem. Dicamus igitur. Pater noster &c.

EVANG. Luc: ii. vers. 14. ad 29.

Jesus ejiciebat Daemonium, & illud erat mutum. Cumq; ejecisset Daemonium, locutus est mutus: & admirata sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: Per Beelzebub Principem Daemoniorum ejicit daemonium. Et alij tentantes signum de Cœlo querebant ab eo. Ipse autem cum sciret cogitationes eorum dixit eis: Omne regnum ad versus seipsum desolatur. & domus supra domum cadit. Quod si Satanas quo ad versus seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis, per Beelzebub ejicere mea daemonia. Quod si ego Beelzebub præsidio ejicio Daemonia, filii vestri cuius præsidio ejiciunt? Ideo ipsi Iudices vestri erunt. Porro si dixito Dei ejicio daemonia, profectio pervenit ad vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet. Ubi vero fortior eo superveniens vicerit eum, universus ejus arma aufert, in quibus confidebat & spolia ejus distribuit, qui non est mecum contra me est, & qui non colligit mecum dispergit. Cum immundus Spiritus exierit ab homine ambulat per locaarentia, querens requiem, & non inveniens, dicit. Revertar in Domum meam, unde exi vi. Et cum venerit, inventiet eam scopis mundatam atq; oruatam. Tunc vadit

*E*s au summit septem alios Spiritus nocentiores ipso: Et
egressi ibi habitant: Et sunt extrema illias hominis
pejora primis. Factum est autem cum hec diceret,
extollens vocem quædam Mulier de turba, dixit illi:
Beatus venter qui te portavit, *S*ubera quæ suxisti.
At ille dixit: Quinimò beati qui audiunt sermonem
Dei *S*custodiunt illud.

In recitato Evangelio refert S: Lucas quod CHRISTUS
Iejectit Dæmonium à quodam homine, cuius loquela à
Dæmonio prorsus erat impedita, ut loqui non posset
quamdiu obleslus erat, mox vero ubi liberatus fuit, loque-
batur. Hoc Christi factum quidam adstantes admira-
bantur & pro Divino habebant opere, uti revera erat,
quidam Dæmoniorum principi ad scribebant, quidam sig-
num ne cælo petebant. inter haec varia de Christi opere
judicia, cum pessimum esset & iniquissimum eorum, qui
illud Diabolo adscribunt, ideoq; Christus eis respondes-
bat, probans firmiter contrarium, vidz fecisse se hoc non
Diaboli sed Dei virtute & Digno, ideoq; regnum Dei
pervenisse ad eos. Admonet etiam auditores iuosquo
que calumnitores istos de suis operibus, de Satane fortitu-
dine, in cus todiendis illis quæ possidet, ut in pacem sint, &
quam sit Christo contrarius, qua n indefessus latro ad ho-
mines perdendos, quam impiger ad visitandum priora
sua hospitia, unde ante a fu erit egressus, & libenter eo ite-
rum revertitur, quam exitiale homini sit, si Denuo intro-
mittatur siquidem non solus redeat sed adhuc alios sep-
tem nequiores se socios allummat. Deniq; mulieri cui
dam piæ & probæ devote extollenti vocem suam de tur-
ba, ac dicente beatus venter qui te portavit & ubere quæ
suxisti

suxisti, respondet; Beatos esse qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud.

Excitamus ad orandum: Pater noster qui es in cælis adveniat, regnum tuum. Ubi petimus regnum Dei advenire, & ut regnum Diaboli destruatur & ejus potentia diminuatur, ut nos resistamus Diabolo & sic in vera pietate in æternum vivamus. Confirmatur Articulus fidei nostræ Secundus, De divinitate Christi qui in hoc Evangelio assertur & demonstratur.

P A R T E S.

1. *De Christi erga Dæmonium illum benevolentia,*
2. *De Christi ad operis sui criminationem & lassationem responsione,*

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: Omnipotens & aeternus Deus, Pater noster cælestis dilectissimus, nobis omnibus benedictus, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.

P A R S P R I M A

In qua meditamur:

I. Calamitatem obsessi. Non

Solum erat hic obsesus eo modo, ut corpus ejus obsessum a Diabolo proliabitu varijs modis affligeretur extensione contractione &c. sed etiam ipsum misere loquela Diabolus privavit. S. Matthæus dicit illum quoq; cæcum fuisse. Matth. 12. 22. his satis superq; describitur, hujus miseria & calamitas. Erat obsesus, erat cæcus, erat mutus imo & surdus. Tanta autem calamitatis causa est peccatum origiale illud & connatum, tum varia etiam actua-

lia c ogitatione, ore & opere commissa, stipendium
enim peccati est mors & omnes mortis ante ambulones
omnis generis miseriae adversitates & calamitates, in
Specie tamen illud verum est per quod quis peccat per
idem quoq; punitur.

Ex hac igitur pena qua miser hic punitus erat in
toto corpore & præcipuem organis sensuum, & visus,
& auditus, nec non in loquela, non obscure sed verisimi-
liter colligitur, illum multis modis abusum fuisse corporis
sui libertate, quam a Deo acceperat, visu, auditu & loque-
la, sine dubio ea libenter vidit, quæ præstisset, non vi-
disse, ideoq; frenada mala concupiscentia, avertendi ocu-
li, ne videant vanitatē, eruend⁹ oculus Scandalizans. Ho c
autem quia non fecit, permittitur a Deo ut Diabolus ejus
oculos exæctet. Auribus quoq; sine dubio abutus fuit
ad audienda prava colloquia, blasphemias, detractiones
proximi, tardus ad audiendum verbum Dei & negligens
ad audiendum preces pauperum. Lingua ejus loque-
batur quod non oportuit, adversus Deum & proximum
erat, sicut Novacula ad perdendū proximum. sic itaq;
abutendo donis præclarissimis & præstantissimis corpo-
ris sui, libertate visus, auditus, linguae officio ut catenis
eam ligaret Diabolus & ipsi omnem libertatem ademe-
rit in corpore, in visu in auditu, in loquela. Occasio-
nem dedit.

L. G. i. Quia uti jam dictum est abusus Donorum
Dei in corpore nostro, in sensibus nostris, visu, & audi-
tu & loquela tam horribiliter puniuntur a Deo, O-
mnino videndum ut donis collatis recte utamur, sit cor-
pus nostrum Spiritus Sancti domicilium, non faciendum
ex eo domicilium vitiorum, inpuritatis & libidinum. Qui
polluit S. Sancti templum destruetur, a Deo punietur
Non

Gongram
abusus

Non ergo dominetur peccatum in mortali corpore nostro Rom. 6. sicut procul ab ore nostro verba blasphemiae calumniæ & quævis obscena & turpia, sit sermo noster sale Sapientiæ conditus, celebremus lingua nostra Deum crearem psal. 103. 1. Thess. 2. Dicamus cum Davide os meum Domine aperias & lingua mea annunciat laudes tuas ps. 51. Utinam possemus verba nostra trutina ponderare & os nostrum obserare ne ea quæ non decent proferamus. Et quanto difficilius est à peccato linguae nosmet servare: tanto majori nobis id, querendum studio, ut lingvam habeamus nobis subiectam ut ei dominari queamus & cum primis illud à Deo petendum. Oculorum custodia minime negligenda, avertamus nos ne videamus vanitatem, illa quæ possunt hominem irritare ad pravos. Affect. oculi ad cælū levantur & sursū aspiciant ut hæc terrena negligere discamus, spernenda voluptas cavenda avaritia, omitienda Superbia 1. Joh. 2. 16.

L. C. 2. Consideramus Dæmonis ejectionem & loquelæ restitutionem. Hic non fit mentio illarum precum aut intercessionis aliorum pro hoc Dæmoniaco, sed quod Christus misericordia motus erga hunc hominem gemitus & cordis suspiria perspexerit indeq; Christus connotus auxilium ei contulit. Moses audiebatur Clamare in summis angustijs constitutus cum mare rubrum ab una esset pateret, ab altera vero à tergo hostes ægypti, nec à latere ulla Pater fugæ occasio, interim tamen De° cordis ipsi⁹ Angustias probe novit, illas clamarem appellavit, dicens: Mose quid clamas ad me? Exod 15: 15. Sic videtur etiam hic Dæmoniacus in corde suo clamasse ad Christum ut liberaretur ab hac vexatione. L. C. 3. Nunquam de est Christo voluntas juvandi, quicunq; casus offerantur, nunquam ille grayate succurrit

currit, venite inquit, ad me omnes, qui laboratis & one-
rati estis, ego reficiam vos &c. Neq; hic tempus præ-
scribitur, quando vult juvare; sed promptus ad juvan-
dum omni tempore, neq; numerus eorum quos velit ju-
vare exprimitur; sed dicit, omnes: ita ut omnes liberum
habeant aditum ad Christum pro auxilio petendo ac im-
petrando. Et sicut bonitatis suæ luculentum dedit exem-
plum, in liberando hoc dœmoniaco, restituendo ipsi lo-
quelam, visum & auditum: ita etiam insigne suæ poten-
tiæ exemplum dedit, & deitatis suæ gloriam ostendit,
quod sit filius Dei, qui etiam tantum hostem ex suo ta-
bernaculo ejicere tam fortè armatum suis spoliare ar-
mis, & spolia ej⁹ dividere potest. Et sic sol⁹ est, qui hunc
hostē captivare potest ex locis in quib⁹ habitat ejicere. So-
lus Christus est qui potest Diaboli opus destruere 1. Joh.
3: 8. Caput serpentis conterere Gen. 3. Hic Raphael
est qui totā Diaboloru⁹ catervā cogere potest Tob. 8: 2. 3.

Qui volunt tuti esse, potentissimum hunc hostem &
atrocissimum non metuere, his unicum præsidium est,
ut se Christo adjungant, sub ejus alis habitent, ejus custo-
dia se credant totos, & sic tuti erunt à peste, in caligine
ambulante, ab ægritudine repentina devastante in mer-
die, à Leone & aspide, à catulis Leonum, & Draconibus
à laquo venatoris à peste & timore nocturno, à Sagittâ
volante per diem. Sit in illum Spes nostra, concupisca-
mus eum, cognoscamus nomen ejus, invocemus nomen
ej⁹, & angelis suis præcipiet ad esse nobis, ut custodiant nos
in omnibus vijs nostris. Super manus portabunt nos, ne
forte impingamus in lapidem pedem nostrū, nobiscū erit
Deus in tribulatione, glorificabit nos, longitudine dierū
saturabit nos, & salutem suam nobis ostendet Psal: 91.

SECUNDA PARS.

In prima parte, proposita fuit nobis Christi ad libe-
randum obsessum benignitas: In Secunda ejusdem
ad male & bene loquentes de hac benignate, considera-
tur responsio.

In qua meditamur:

I. Responsionem Christi ad se

calumniantes. Fuit autem hæc calunnia: Quidam
dixerunt per Beelzebub principem dæmoniorum
eijcit dæmonia. Significat vocabulum Belzebub
principem vel Dominum muscarum. Sic autem
appellarunt idolum quoddam Accaron quod Ezechias
consuluisse legitur contra mandatum Dei 4, Reg: 1. Hoc
autem idolum, dæmonium quoddam fuit, nam Gentili.
um dij sunt dæmonia ps: 96: 5. Hanc autem calumniam
& perversissimā censuram Christ⁹ refutat aliquot fortis.
simis argumentis, quæ Evangelista accurate describit.
Horū 1, est quod Satanas nō cupit destructionē regni sui,
sed propagationem potius, ideoq; non potest se ipsū op.
pugnare. Et quod un⁹ dæmō pro regno Satanico facit, alii
nō impedit; sed promovet, sed eijcere Diabolū ex sua se.
de & domicilio, non facit ad regnum Diaboli stabilien.
dum, ergo ejectio Diaboli ex homine, non est Diaboli o.
pus. 2. Possunt ipsi iudæorum filij, Christi Apostoli,
qui etiam Diabolos eijciunt, testari quod non virtute Dia.
boli, sed digito Dei eijciunt dæmonia. Quia ergo discipuli
Christi, dæmonia, digito Dei eijciunt, quare nō idē de præce.
ptore

ptore sentiunt. 3. Non est familiaritas & amicitia inter Christum & Diabolum, non colligit Diabolus cum Christo, sed dispergit. Nec Christus quidquam facit in gratiam Diaboli, uterq; est fortis armatus, alter alteri extre^me contrarius, & nisi Christus fortior esset per Divinam virtutem, Diabolum ejicere non posset.

Refutata sic calumnia adversariorum, subiicit Christus ad omnes Spectatores & auditores seriam admonitionē ut caveāt sibi à Diabolo, operā dēt ne à Diabolo obſideantur, orent ne nos inducas intentionē, sed libera nos à malo. Et qui à Diabolo aliquando obſessi, & à Christo liberati sunt, minimē sint securi, quasi non rediturus esset Diabolus. ideoq; Christus Diaboli studium in obſidendo homine à quo erat de- pulsus accurate describit, addit etiam quod prorsus horribile est, nec credi potuiffet, nisi Christus dixisset, quod inveniens domum suam scopis mundatam, assumat ſe ptem alios nocentiores ipso Spiritus, qui ingressi, ibi habitant, & fiunt extrema illius hominis pejora primis. Hæc est Christi responsio, tam diligenter & accurate ad præcipuam illam calumniam, quā tribuunt opus ipsius, quod Divinum erat, potestati Diabolicæ, data. Quam calumniam falsissimam esse, Christus Clarissimē demonstravit.

L. C. i. Ex hac Christi responsione, quā factum suum defendit & ab inquis calumniatoribus & adversariis suis vindicat, ostendens, illud dígo Dei factum esse, non virtute Diabolica, monemur, omnino cavendum, ne opera Divina Diabolo tribuamus, Divinam gloriam alteri non demus. Vocat Christus hanc calumniam judæorum, peccatum in Spisitum S. Matth:12: Quando scientes & intelligentes Diabolo tribuunt, quod est Dei proprium

um, & in tali impio iudicio perseverant. Demus itaq;
Deo gloriam, fateamur veritatem, non iniq; interpretetur
miracula Divina & beneficia, non sinistre loquamur
de religione nostra, de Spiritu Sancto, Divina providen-
tia; Non impunitus dimitetur qui nomen Dei blasphe-
mat.

L. C. 2. Securitas fugienda, non ita leviter æsti-
menda Satanæ calliditas assiduitas, potentia, quasi nihil
esset ab eo metuendum periculi, vel quasi semel tantum
hominem tentaret. Muscæ etiam sæpius depulsæ rede-
unt, non desinunt querere Diaboli, quem devorent.
His ergo resistendum fide & precatione, induenda o-
mnis armatura Dei, ut eorū insultibus resistere queamus
confer. Eph: 6.v.ii. ad 19.

II. Christi responsionem ad se tentantes.

Hanc recitat Evangelista Math. 12:v. 13,40,
41, 42. Cui dixit ille, respondens: Prava adulterinaq; na-
tio signum querit, & signum ei non dabitur, nisi signum
Vatis jonæ. Ut enim Jonas fuit in ventre ceti tres di-
es, & totidem noctes: Sic erit filius hominis in terræ
meditullio tres dies & totidem noctes*. Homines Ni-
nivitæ surgent in iudicio cum hac natione, eamq; con-
demnabunt, quod ad Jonæ præconium redierint ad fru-
gem cum hic sit plu quiddam quam jonas. Regina Austri
surget in iudicio cum hac natione, eamq; condemnabit
quod ab ultimis usq; terris venerit ad audiendum Salomo-
nis Sapientiam, cum hic sit quiddam Salamone præ-
stantius*.

L. C. 1. Non simus avidi novitatis, simus con-
tentî illis signis & miraculis quæ Deus dignatus est face-

read fidei nostræ confirmationem. Nam Christus reprehendit hos suos auditores scribas, & pharisæos dicentes Magister volumus à te signum videre. His respondet Christus generatio mala & adultera, signū quæris &c. Et statim dicit Christus Viri Ninivitæ in iudicio cum generatione ista surgent & condemnabunt eam, quia pœnitentiam egerunt in prædicatione Jona, & ecce plus quam Jonas hic, Regina austri surget in iudicio eum generatione ista & condemnabit eam, quando venit è finibus terræ audire sapientiam Salomonis. Et ecce plus quam Salomon hic. Matth. 12. Sufficiat nobis verbum Dei. Si Deus faciat miracula, non quidem sunt contemnenda, nec tamen simpliciter ijs credendum. Sed omnia probanda, & quod bonum retinendū. Probatio autem fieri debet secundū verbū Dei. Philip. 1. Thessa. 5.1. Joh. 4.

III. Christi responsionem

ad se laudantes. De illis qui admirati sunt ipsius factum: Christus nihil pronunciat, sed silentio approbat illorum admirationem, quod opus hoc admirati sunt & acceptū tulerunt Deo. Ad mulieris verò clamorem respondit. Clamavit mulier ex media turba spectanti, dicens: Beatus venter qui te portavit. Ad hæc autem Christus respondit. Quinimo, beati qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud,

Hac responsione Christus non improbat mulieris studium in extollendo hoc suo facto & ejus confessione de opere suo, sed illam informat, quinam verè beati descendis suut, quâ ratione S. ejus mater beata prædicanda vidz. non ideo quod gestavit Christum in utero, sed quia gestavit Christum in corde. Beata quæ credisti, inquit

Elizabeth Luc. i. Ideoq; & omnes piè eredentes verbo
Dei, illud amplectentes & in eo perseverantes verè beati
dicendi sunt.

L. C. i. Operum Dei admiratio in fide & dile-
ctione placet Deo, quare opera Dei diligenter considere-
mus, Deum in illis laudemus & glorificemus. Imitan-
tes Davidem canentem, lauda anima mea Dominum &c.
3:ita v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. Psal. 103.

L. C. ii. 2. Insignis informatio in his Christi ver-
bis proponitur, Beati qui audiunt verbum Dei, & cu-
stodiūt illud Quo asserit illos nō solū beatos qui cognitio-
ne aliquā Christum attigerunt, ut ipsius mater quæ ipsum
in utero gestayit & illum uberibus lactavit sed illos
demū verè beatos esse, qui Christum vera fide amplectun-
tur. Ex his patet nullam esse distinctionem Judæi & Græ-
ci, Servi & Domini, viri & fæminæ, sed quod Dominus
dives sit in omnes sicut invocantes Rom. 10.

OMnipotens æterne Deus tibi agimus, gratias quod per filium tuū
Dominum nostrum Iesum Christum, digito, Spiritu Sancto,
tuā voce Evangelij ex nobis misericors naturā filijs ira, cæcis, mutis
& surdi Daemonium ejeceris. Teq; supplices oramus ut ejus-
dem filij & Spiritus Sancti, auxilio muniti, revertente Diabolo,
resistere & eum repellere ac vincere possumus, ne posteriora
fiant pejora prioribus per Dominum nostrum IESU M Christum
sui laus honor & gloria in secula Seculorum. Amen.

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Vir-
tus, & Fortitudo, DEO nostro, in Secula seculorum, Amen. Apoc. 7: 13

QUESTIONES.

An per Dæmones verè ejici possint Dæmones? Neg.
Non p Dæmones alios, ejicuntur Dæmones ad, est mera
col-

collusio, sed dígito Dei, sed à pótentiore nō ab ijs qui cùm
Christo nō sūt, sed qui cū ipso sunt, cùmq; eo congregant.
Per digitum Dei autē metaphorice intellexerunt veteres
non immerito spiritum Sanctum. Ut Hieronym: in Matt:
qui propter partitionem donorum comparatur dígito
juxta Augustinum lib: 2. Quæst- Evang: cap. 17. in nuk-
lis namq; membris nostris magis apparet partitio, quām
in dīgitis. vel quia index vera nobis via est ad cælum,
& terram hanc ut fugiamus, illam ut ingrediāmur. Per
potentiem aut fortiem intelligendus ipse Christus,
qui olea in 8. est protector, opera Diaboli destruit. Joh.
3,8. Spolians principatus Coll. 2:15. adversus accusatorem
hunc suos defendit Apoc: 12: 10. & brevi sub pedes no-
stro contritus est Rom: 16: 20. Non ergo timea-
mus quia in nobis fortior est, quām qui in mundo 1. Joh:
4.4 Chrysostomus, ait: non debet timere hostem fortē,
qui Deum habet fortērem, 3. Cum Christo non sunt
Magi, Exorcistæ, præstigiatores qui prodigijs mendacit.
2. Thess: 2. 9. orbi imponunt. cum Christo colligunt, &
dæmones ejciunt Apostoli & horum successores, qui-
bus etiam potestas ejciendorum dæmonum
comunicata est, sive corporaliter ut olim, sive
Spiritualiter ut semper in Ecclesia Desinentib; in Ecclesia
miraculis: hodie cacodæmones ejciuntur præcibus serijs
& jejunis sive verâ temperantiâ alijsq; veræ conversio-
nis exercitijs. In rebus enim magnis à D E O
imperrandis nihil efficit oratio frigida ex animo
remisso & quasi somnolento profecta. Cra-
tio vero excitatur, acuitur & inflammatur sobrietate
& jejunio. Siquidem plenus venter non orat ardenter.
Non ergo Signaculum S. crucis, non divisorum reli-
quias

quiæ & imagines, non aqua lustralis, non iudicra humano judicio excogitata non falsa Ecclesiæ papisticæ Sacramenta profligandis Diabolis inserviunt.

II. An in Syncretismo cum errantibus in fundamento, jneūdo, consideratio Errorum Secundū grad⁹ vel remissiores vel intensiores Locum habeat?
Neg.

Sed illud unice attenditur, An Errores directè impingant in fundamentum fidei Catholicæ & justificat. De hoc si certò constat, tum expedita est Questionis in Negantem decisio: quomodocunq; etiam Secundum gradus Error sive hæresis sese habeat. Quemadmodum enim Spiritus Sanctus, fons & author veritatis, in negocio religionis, non ex una parte amicus ex altera vero hostis est mendacijs: Sed illud ex æquo improbat, rejecit, damnat, quocunq; etiam modo Secundum gradus diversam considerationem illud admittat: Ita veritas religio-
nis, per nullum prorsus Syncretismum, cum erroris
bus fundamentalibus, in concordiam aliquam
coalescere potest, quantumvis illi secundum
magis & minus, sive juxta gradus diversos &
in Theoria considerari queant.

